

Abstrakt:

Práce je věnována diagnostice a následné rehabilitaci vestibulárního postižení u pacientů s vestibulárním schwannomem. V první části jsme se soustředili na analýzu souboru pacientů před plánovanou resekci vestibulárního schwannomu, zejména na zhodnocení přínosu posturografického vyšetření a na optimalizaci vyšetřovacího algoritmu vestibulárního postižení. Ve druhé části nás zajímalo, zda rehabilitace posturální stability po resekci vestibulárního schwannomu doplněná o vizuální zpětnou vazbu urychlí vestibulární kompenzaci.

Soubor obsahuje celkem 44 pacientů, kteří podstoupili resekci vestibulárního schwannomu. U pacientů bylo předoperačně provedeno základní vestibulární vyšetření, elektronystagmografie a posturografie. Ve druhé části práce bylo z výše zmíněného souboru vybráno 17 pacientů, kteří byli zařazeni do skupiny rehabilitace a rehabilitace s biofeedbackem. Pro zhodnocení jednotlivých parametrů souboru byl použit t-test pro dva nezávislé výběry a kontingenční tabulka. Velké množství proměnných bylo redukováno pomocí faktorové analýzy. V rámci hodnocení výsledků rehabilitace byl pro statistickou analýzu použit neparametrický Wilcoxonův jedno-výběrový test.

Z výsledků vyplývá, že nejtypičtějším parametrem pro vestibulární postižení je čas otočky, který je vyšetřován v rámci posturografie. Dále jsme prokázali, že u pacientů po resekci vestibulárního schwannomu cílená rehabilitace s biologickou zpětnou vazbou urychluje kompenzaci vestibulo-spinálního reflexu.

Naše práce potvrdila význam posturografického vyšetření pro správné hodnocení vestibulární patologie u pacientů s vestibulárním schwannomem. Dále byla prokázána rychlejší úprava stability stoje u pacientů, kteří rehabilitují v časném pooperačním období s vizuální biologickou zpětnou vazbou.

Klíčová slova: vestibulární schwannom, elektronystagmografie, posturografie, posturální stabilita, vestibulární rehabilitace, vizuální zpětná vazba